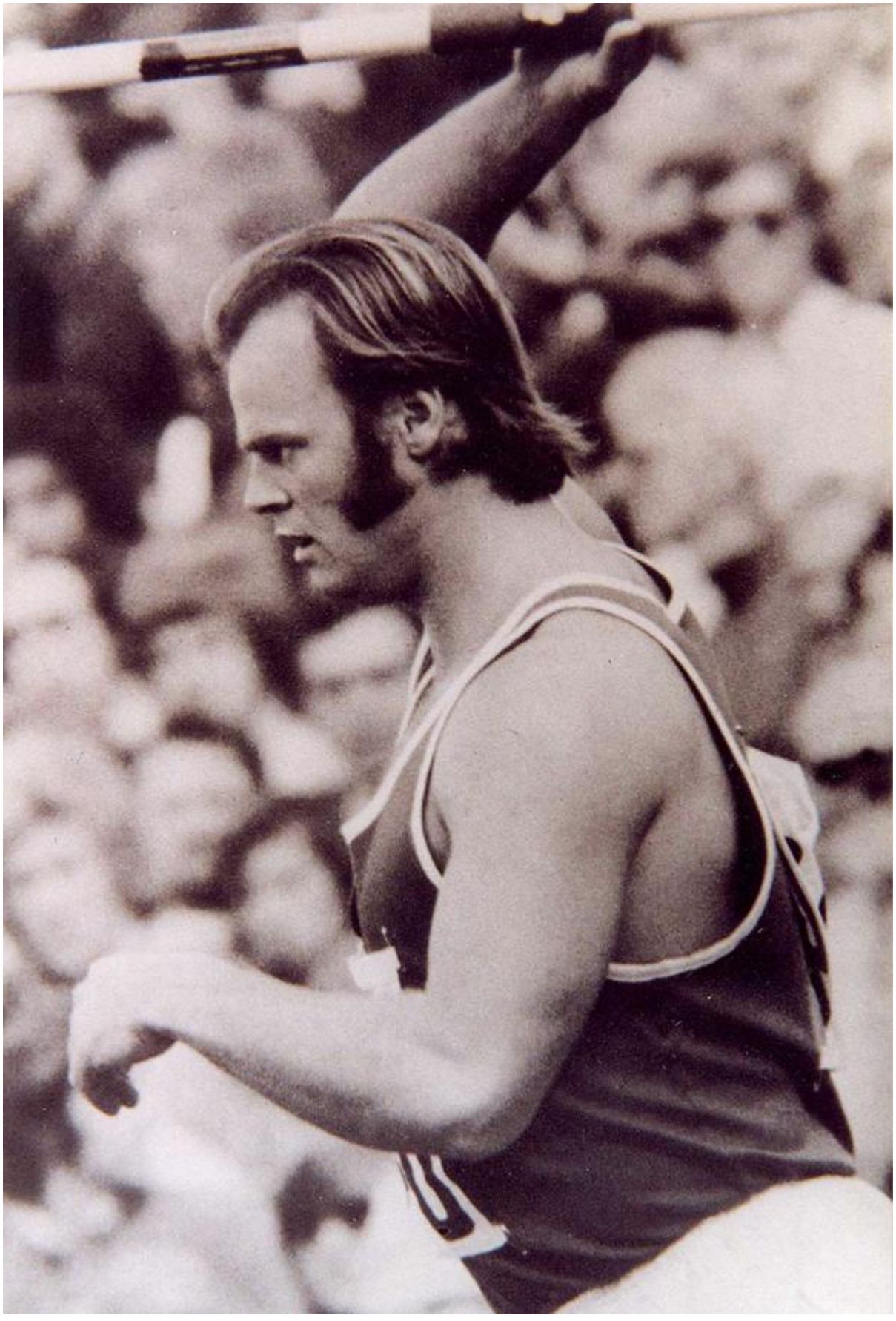

Τέλη Οκτωβρίου 1972. Στην Ελλάδα η χούντα περνά τον τελευταίο ήσυχο έτος της. Στα αθλητικά δρώ μενα ο Ολυμπιακός επιστρέφει με μια τεσσάρα από το White Hart Lane, παρά το γεγονός ο Παναγιώ της Κελεσίδης έκανε σπουδαία εμφάνιση, βγάζοντας και πέναλτι του μουντιαλικού Martin Peters.

Λιγότερο άσχημα ο δικέφαλος του Νότου, που επέστρεψε στο Ελληνικό, από το νεφοσκεπές Anfield με μια τριάρα στις αποσκευές του, αλλά και με δίκαια παράπονα για τη διαιτησία καθώς και με μια αξιοπρεπή εμφάνιση. Στο ίδιο ταμπλώ και ο Παναθηναϊκός του Wembley που θα αποκλειστεί περιπετειωδώς,, με τρείς αγώνες, από την CSKA Σόφιας.

Νωπές επίσης οι μνήμες από τους Ολυμπιακούς αγώνες στο Μόναχο, με το ματοκύλισμα να μην μπορεί να ξεχαστεί, αλλά και τα άλλα, τα όμορφα τα αθλητικά. Τον Lase Viren με τα δυο χρυσά σε 5 και 10 χιλιόμετρα, τις νίκες στα 100 και 200 του Σοβιετικού (Ουκρανού) Valeriy Borzov, τον 23χρονο John Akii Bua από την Ουγκάντα του Αμιν Νταντά, που μαζί με το χρυσό στα 400 εμπόδια σημείωσε νέο παγκόσμιο ρεκόρ, την 16χρονη δυτικογερμανή Ulrike Meyfarth που επικράτησε στο ύψος γυναικών, την νεότερη χρυσή ολυμπιονίκη στο αγώνισμα, μέχρι σήμερα.

Έγινε και μια άνευ προηγουμένου μάχη, στον ακοντισμό ανδρών. Ο χρυσός Ολυμπιονίκης του Μεξικό, Σοβιετικός Jānis Lūsis, πήγε στο Μόναχο έχοντας νέο παγκόσμιο ρεκόρ με 93.80, που είχε πετύχει στη Στοκχόλμη, μόλις έξι εβδομάδες πριν από την έναρξη των Ολυμπιακών αγώνων.

Στο τελικό ο Lūsis έχασε για δυο μόλις πόντους, την μικρότερη διαφορά που έχει ποτέ σημειωθεί σε Ολυμπιακούς αγώνες στον ακοντισμό, από τον δυτικογερμανό Klaus Wolfermann. Ο γενειοφόρος Wolfermann, πέτυχε επίδοση 90.48 στην πέμπτη του προσπάθεια και πέρασε μπροστά. Στην έκτη και τελευταία προσπάθεια του, ο Lūsis κάρφωσε το ακόντιό στα 90.46. Ακολούθως, οι δυο αθλητές, αγκαλιάστηκαν σε μια επίδειξη αθλητικού πνεύματος.

Εκείνη την εποχή γυμναζόμουν στον Πανιώνιο και για κάποιο λόγο ανερμήνευτο, είχα έναν έρωτα για τον ακοντισμό. Τα λίγα 15χρονα που κάναμε προπόνηση, συμμετείχαμε σε ημερίδες παίδων, όπου φτάναμε
με το ζόρι τα 30 μέτρα με το εφηβικό όργανο. Έχω ακόμα μια Αθλητική Ηχώ με τα αποτελέσματα από ημερίδα εκείνου του Οκτωβρίου. Έτσι τα 93,80 του Λετονού μας φαίνονταν εξωπραγματικά. Ακόμα τα 77.30 μέτρα του Πανελλήνιου ρεκόρ εκείνης της

εποχής ήταν απλησίαστος άθλος.

Ο Lusis είχε μια εμφάνιση, περισσότερο ροκαμπίλυ παρά συντηρητική Σοβιετική και μάλιστα στρατιωτικού. Με πλούσια κόμη χτενισμένη προς τα πίσω και πελώριες φαβορίτες ήταν ένα ίνδαλμα στο ακόντιο, για την δύναμη, την τεχνική και την εκρηκτικότητά του. Τον θυμόμασταν και από την παρουσία του στην Ελλάδα στους Πανευρωπαϊκούς στίβου, τον Σεπτέμβρη του ’69 στο Καραϊσκάκη που πήρε άνετα το χρυσό.

Έτσι στις βραδινές προπονήσεις στον Πανιώνιο, τα πειράγματα άρχιζαν από το ζέσταμα με τα καρφώματα του ακοντίου στην καρβουνόσκονη, κάτω στο νότιο πέταλο και όταν μαζευόμαστε για ρίψεις, υπό το ισχνό φως των προβολέων, αποκαλούσε ο ένας το άλλον Jānis ή Lūsis και φαντασιωνόμαστε ότι το ταλαντευόμενο ακόντιο μας θα καρφωθεί πέρα, στα 90τόσα μέτρα. Με δυσκολία ξεπερνούσε όμως, τα 27.

Τα θυμήθηκα όλα τούτα στην είδηση του θανάτου του Lūsis, στα 80 του χρόνια, που μπορεί να είχε χάσει τμήμα από την πλούσια κόμη του αλλά οι λευκές, πια, φαβορίτες στέκονταν ακλόνητες στα μάγουλά του.

Και για να κλείσουμε όπως ανοίξαμε, στον επαναληπτικό στα Νέα (όπως πολλοί έλεγαν) Φιλαδέλφεια ο Έκτωρ Ερρέα, πορτιέρε του δικέφαλου μάζεψε άλλες τρεις φορές το τόπι από το πλεκτό, παρά την αρχική αισιοδοξία που επικρατούσε στην ελληνική ομάδα. Στο τέλος της σεζόν ’72-’73, εκείνη η Liverpool του Bill Shankly κατέκτησε το πρωτάθλημα στο νησί, αλλά και το πρώτο ευρωπαϊκό της κύπελλο, το UEFA νικώντας στο διπλό τελικό με συνολικό σκορ 3 – 2 την Borussia Mönchengladbach.

Οι ερυθρόλευκοι, στον επαναληπτικό με τους πετεινούς στο Καραϊσκάκη θα επικρατήσουν με 1 - 0, σημειώνοντας έτσι την πρώτη τους νίκη σε ομάδα από το νησί, αλλά και την πρώτη ήττα της Tottenham μετά από 16 αγώνες στο θεσμό. Οι Λονδρέζοι θα φτάσουν μέχρι τα ημιτελικά όπου θα αποκλειστούν από την Liverpool με διαφορά τερμάτων.

Το δε τριφύλλι, παρέμεινε σε τροχιά διεκδίκησης του ελληνικού πρωταθλήματος μέχρι τον Μάρτιο, οπότε μετά το επεισοδιακό ντέρμπυ στο Φάληρο με τον Ολυμπιακό, όπου ο Βασίλης Κωνσταντίνου κυνηγούσε τον σχωρεμένο Τάκη Συνετόπουλο, τιμωρήθηκε και τερμάτισε τρίτο. Ένας από τους πρωταγωνιστές στα παιχνίδια με την CSKA Σόφιας, εκείνο

τον Οκτώβριο του ‘72, ο Βραζιλιάνος Araquem José de Melo που είχε έρθει ως Δέμελος και με το προσωνύμιο μάγος, ένεκα της υψηλής τεχνικής του, πάλι Οκτώβριο, αλλά 29 χρόνια μετά τα παιχνίδια με την βουλγάρικη ομάδα, βρέθηκε απαγχονισμένος στα 57 του χρόνια στην κατοικία του στην Βενεζουέλα.